

MERCAN KIZ

Bir varmış, bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde her tarafın yeşilliklerle dolu olduğu, gürül gürül akan çeşmelerin olduğu güzel bir ülke varmış.

Bu ülkenin padişahının çok ama çok yakışıklı bir o kadarda yaramaz bir oğlu varmış. At binmekte, kılıç sallamakta ve ok atmakta o ülkede ondan iyisi yokmuş.

Sırf eğlence olsun diye zaman zaman bir yerlere gizlenir. Uzaktan birilerinin elinde bulunan şeyleri ok ile vururdu.

Yine bir gün şehir meydanındaki çeşmenin karşısında bulunan bir çınar ağacının arkasına saklanmıştı. O anda çeşmeye su almak için gelen yaşlı bir kadının elindeki su testisine nişan alarak okunu fırlatmıştı.

Yaşlı kadının elindeki testi kırılınca kadın, ok'u kimin attığını öğrenmek için etrafa bakınmış ama ağacın arkasında kahkaha atan şehzadeyi görmemiş. Bu sefer kadın, "Sen her kim isen, Mercan kıza aşık olasan emi." demiş.

O günden sonra mercan kızın kim olduğunu merak eden şehzadenin gün geçtikçe mercan kıza olan özlemi artmaya başlamış.

Mercan kızın güzelliği dilden dile dolaşır ancak onun nerede olduğunu bilen yokmuş. Mercan Kızı bir konağa hapseden büyücü bir kadın'ın yaptığı büyü yüzünden, yalnızca anahtarla dışarıdan kapıyı açan kişinin onu o konaktan çıkartabileceği bir yere hapsedilmişti.

Şehzade "Bir gün ben bu Mercan kızını nereden bulacağım." diye düşünüp, dururken onu arayıp, bulmaya karar vermiş.

Ertesi gün babasından müsaade alarak atına bindiği gibi ormanın derinliklerine doğru gitmiş. Az gitmiş, uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş. En sonunda her tarafın güllerle kaplı olduğu yüksek yapılı büyük bir şatoya denk gelmiş.

Epey yorgun düşen şehzade biraz dinlenmek için koca bir çınarın altında geçerek uzanmış. Uzandığı gibi de uykuya dalmıştı. Bir süre uyuyan şehzade bir sesle uyanmış.

Bir kadın, o şatonun önüne durmuş: "Mercan kız, mercan kız" diye sesleniyormuş.

O an şatonun üst penceresinden başını uzatan mercan gibi gözleri, örgülü saçları olan güzeller güzeli bir kız pencereden aşağı anahtarı bırakmış. O anahtarla kapıyı açan yaşlı kadın şatoya girmiş. Şehzade ise çınar ağacının arkasında sessizce olanları izliyormuş.

Bir süre sonra kadının şatodan ayrıldığını görünce, şatonun önüne giderek sesini değiştiren şehzade: "Mercan kız, Mercan kız." diye bağırmış.

O anda büyücü kadının geri geldiğini düşünen Mercan kız, bu sefer aşağı bakmadan anahtarı pencereden bırakmış.

Anahtarı alarak içeri giren şehzade, yukarı çıkmış. Bu sefer kadın yerine karşısında genç ve yakışıklı birini gören, Mercan kız, o yakışıklı gence aşık olmuş.

Kendisini tanıtan ve onunla evlenmek istediğini söyleyen şehzade ise, onu kendisiyle götürmeye ikna etmiş.

Beraber şatodan çıkarak çınar ağacının altında bağlı ata bindikleri gibi yola çıkmışlar. Bu sırada şatoya geri dönen kadın “Mercan kız, mercan kız” diye bağırılmış. Pencereden anahtarı atan olmadığını görünce, bir şeylerin ters gittiğini anlamış. Elindeki sihirli değnekle kapıyı açarak, yukarı çıkmış. Mercan kızın hiçbir yerde olmadığını görünce, kaçtığını anlamış ve sihirli değneğe binerek Mercan kızın peşine düşmüş.

Onları kısa bir süre sonra bulan kadının arkalarında geldiğini gören şehzade ne yapacağını bilemezken, Mercan kız cebinden çıkardığı sihirli suyu arkasına dökerek aralarına büyük bir perde oluşmasını sağlamış.

Büyücü kadın: “Siz siz olabilirsiniz, en az bir yıl kavuşamayasınız.” diye bağırarak evine geri dönmüş.

Şehzade ve Mercan kız, büyücü kadından kurtulmanın sevinciyle saraya yakın bir ceviz ağacının altında biraz dinlenmeye karar vermişler.

Biraz dinlendikten sonra şehzade: “Hadi evimize gidelim.”

Mercan Kız “Olmaz, eğer ben şimdi seninle gelirim. Bir yıl sonra kavuşmamız bile imkansız hale gelebilir. En iyisi benim bir yıl boyunca şu çalıların arkasındaki kulübe kalmam olacak, ne olur. Bir yıl dolana kadar da, buraya gelme.” demiş.

Şehzade, ne kadar ondan ayrılmak istemese ve bu teklifi kabul etmezse de, Mercan Kızın ısrarı üzerine bu teklifi kabul etmek zorunda kalmış.

Saraya dönen şehzade babasının hasta olduğunu öğrenince çok üzülmüştü. Bir taraftan Mercan kızın hasreti diğer taraftan babasının hastalığı yüzünden ne yapacağını bilemeyen şehzade hep düşünceli bir şekilde sarayın bahçesinde dolanıp, durmuş.

Kısa bir süre sonra babası vefat edince, ülkenin başına geçen şehzade bir yılın dolmasına az bir süre kala düğün hazırlıkları yapmaya başlamış.

Bu arada bir yıl dolmasına üç gün kala, Mercan kızın yerini öğrenen büyücü kadın, Mercan kızını bir Bülbüle dönüştürmüştü.

Bir yılın dolacağı gün, Mercan kızın bulunduğu yere giden şehzade onu hiçbir yerde bulamayınca, adamlarını onu bulmaları için görevlendirmişti.

Mercan Kız, her sabah sarayın bahçesindeki güllerin üzerine konar. Dertli dertli ötermiş. Onu her gün orada gören bahçıvan padişahın huzuruna çıkarak, gördüklerini ona anlatmış.

Bülbülü yakalayan padişah onu bir kafese koyup, odasına koymuş. Her bülbüle baktığında, Mercan kızı hatırlayan padişah o gece rüyasında o bülbülün Mercan kız olduğunu görmüş.

Padişah uyanır uyanmaz ülkedeki tüm bilginleri toplayarak onlara durumu anlatmış. Yaşlı bir bilgin: “Padişahım, Kaf dağının arkasında bir çeşme var. Eğer o sudan getirtip, bülbüle içirtirseniz, eski haline döner.” demiş.

Padişah adamlarını ve bülbülü yanına alarak yola çıkmış. Az gitmiş, uz gitmiş dere tepe düz gitmiş ve en sonunda Kaf dağına ulaşmış.

O dağda o suyun yanında bulunan bir ejderha varmış. Kimse o ejderha yüzünden o suyun yanına yaklaşamıyormuş.

Padişah Mercan kıza kavuşmak için bülbülü de yanına alarak suyun yanına gitmiş orada bulunan ejderhaya: “Ey güzel ve iyi yürekli ejderha” diye söze başlayarak Mercan kıza olan aşkını ve özlemini anlatmış.

Bu arada inanılmaz bir şey olmuş. Ejderha hemen çeşmenin başından ayrılarak oradan uzaklaşmış. Padişah çeşmenin suyundan bülbüle içirtir içirtmez, bülbül Mercan kıza dönüşmüş.

Hasretle birbirlerine sarılan padişah ve Mercan kız, kırk gün, kırk gece süren bir düğünle evlenmişler. Onlar ermişler muradına biz çıkalım kerevetimize...

O anda gökten üç elma düşmüş, biri bu masalı okuyan kişinin başına, biri bu masalı dinleyen başına, biride bu masalı yazanın başına...